

Vi er i vort Parti klar over, at de foreslaaede Ændringer til Lærlingeloven langt fra er tilstrækkelige. Lærlingeloven trænger til en dybtgaaende Revision, hvis den skal kunne sikre rimelige Forhold og sikre Tilgangen af faglært Arbejdskraft. Naar vi dog har fremsat Forslag til disse Ændringer, har vi gjort det ud fra den Betragtning, at de paagældende Spørgsmaal trænger sig meget haardt paa, og da der i hvert Fald for en vis og ikke ubetydelig Del af Forslagets Bestemmelser efter faldne Udtalelser at dømme findes et Rigsdagsflertal, vil jeg anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.“

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen) fandt ikke Lovforslaget egnet til Gennemførelse i den foreliggende Skikkelse. „Det er muligt, at der paa alle de tre Omraader, Forslaget berører, maa gennemføres Ændringer i Lærlingeloven, men saadanne Ændringer maa ske ved en mere almindelig Revision af hele Loven.

Med Hensyn til Enkelthederne i Forslaget vil jeg gerne sige følgende. Det foreslaas, at der til Lærlinge skal udbetales Dyrtdistillæg som til Ungarbejdere. Efter den gældende Lov fastsættes Lønninger og Dyrtdistillæg til Lærlinge ved kollektive Overenskomster mellem Organisationerne, og de saaledes fastsatte Lønninger maa betales ogsaa af Læremestre, der ikke er Medlemmer af Organisationerne. Hvis Organisationerne ikke kan forhandle sig til Rette kan der nedsettes et Lønnævn, bestaaende af Repræsentanter for Organisationerne med en Formand, der vælges af den faste Voldgiftsret. Disse Bestemmelser om Lønfastsættelse synes i det hele at have virket tilfredsstillende. Hvis det hyppigt skete, at selv ét Lønnævn ikke kunde komme til et Resultat, kunde der maaske være Grund til at indføre nye Bestemmelser om Lønfastsættelse, men det er kun sket en enkelt Gang for nogle Aar siden, at et Lønnævns Arbejde er endt uden positivt Resultat, og det er siden i det paagældende Fag — Butiksfaget — lykkedes et nyt Lønnævn at fastsætte Mindstelønninger og Dyrtdistillæg. Det er muligt, at visse Lærlingelønninger er for lave, selv om der nu for de fleste Lærlinge gælder Bestemmelser om Dyrtdistillæg, men jeg tror, man maa overlade til Organisationerne at forhandle om disse Spørgsmaal, og finder det i hvert Fald uheldigt, om man i en Lov vilde give Regler for, hvor stor den Del af Lønnen, som kaldes Dyrtdistillæg, skal være, naar man i øvrigt ikke rører ved Bestemmelserne om Lønfastsættelse.

Det andet Punkt i Forslaget drejer sig om Feriebestemmelser. Da Ferieloven blev gennemført i 1938, lod man Lærlingelovens Regler paa dette Omraade blive staaende. Lige-